

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚῆ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚῆ

ΓΡΑΦΕΙΑ

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ”

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Μετὰ τὸ πρῶτον στάδιον τοῦ πολέμου, καθ' ὃ αἱ ἀλλεπάλληλοι ἦνται τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ ἐν Μακεδονίᾳ διωκομένου πρὸς τὸ παλαιὸν ἔδαφος τῆς Βουλγαρίας, ὠδήγησαν τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα μέχρις αὐτοῦ, ἐνθα ἐγένετο ἡ τελευταία μυριόνεκρος μάχη τῆς Τζουμαγιᾶς, ὃ δὲ Στρατηλάτης Βασιλεὺς ἡμῶν Κωνσταντῖνος εἰσέβαλεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν κατατροπώσας τὸν ἐχθρὸν καὶ σαρώσας τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλληνικωτάτης Μακεδονίας, οἱ Βούλγαροι μεταλλάξαντες τὸν Δάνεφ διὰ τοῦ Ραδοσλάβωφ καὶ ἐννοήσαντες ὅτι οὐδὲν ἔχουσι πλέον νὰ προσδοκῶσι, κατέφυγον εἰς τὰς ἰκασίας τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς καὶ ὃ μέχρι τῆς χθὲς τυφλὸς καὶ ἀλαζῶν βασιλεὺς αὐτῶν χάριν τοῦ θρόνου του ἐπιδιώκων τὴν εἰρήνην ἐξελιπάρησε τὴν γενναιότητα τοῦ βασιλέως τῆς Ρωμουνίας Καρόλου, ὅστις ἐν πολέμῳ κηρυχθεὶς μεσίτης ἠυδόκησε νὰ μεσολαβήσῃ χάριν τοῦ Βασιλικοῦ γοήτου μεταξὺ τοῦ ἠττημένου φυγάδος καὶ τῶν δαφνοστεφῶν βασιλέων καὶ νικητῶν Κωνσταντίνου καὶ Πέτρου, ἐκ δὲ τῆς μεσολαβήσεως ταύτης τῆς βασιλικῆς καὶ προμελετημένης ἴσως τοῦ Καρόλου προηλθεν ἡ ἰδέα καὶ κατόπιν ἡ πραγματοποιήσις τῆς Συνδιασκέψεως τῆς εἰρήνης ἐν Νύσση καὶ κατόπιν ἐν Βουκουρεστίῳ, πιθανῶς δὲ ἐν τούτῳ, ἵνα ὁ προεδρεύων αὐτῆς Ρωμῦνος ἀντιπρόσωπος ἀρνηθῆ εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν συμμετοχὴν αὐτῆς εἰς τὸ συνέδριον τῆς εἰρήνης, ὡς προεβλέπετο ἡ αἴτησις αὐτῆς καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς περιπλοκὴ τῆς παραβάσεως τῆς Λονδινείου συνθήκης διὰ τῆς καταλήψεως τῆς Θράκης καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀδριανουπόλεως.

Ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ λοιπὸν οἱ Σύμμαχοι εὐρέθησαν ὑπὸ τὴν ἐπιήρειαν τῆς Ῥωμουνικῆς φιλοξενίας καὶ τὸ ζήτημα τῆς αἰτηθείσης ἀνακωχῆς, ἣν ἠγωνίζετο ἡ Βουλγαρία νὰ ἐπιτύχῃ, ἐλύθη ἐπιεικῶς πρῶτον καὶ κύριον τῶν ζητημάτων τῆς Συνδιασκέψεως, ἀλλ' οὔτε ἡ Βουλγαρία κατώρθωσε τὴν ἀνακωχὴν, ὡς ἐπὶ διακαῶς, οὔτε οἱ Σύμμαχοι κατέωρθωσαν ν' ἀποκρούσωσι τὴν στάσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, οὕτω δὲ συνεφωνήθη χάριν τῆς αἰτήσεως τῆς Ῥωμουνίας καὶ τῶν Δυνάμεων, ἃς αὕτη ἀντιπροσώπευεν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῶν ἐμπολέμων ἢ ἠπιωτέρα μορφή αὐτῆς, ἢ ἐκεχειρία, καθ' ἣν

οἱ στρατιωτικοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐμπολέμων κρατῶν ἀντήλλαξαν πρωτόκολλον στάσεως τῶν ἐχθροπραξιῶν ἐπὶ πέντε ἡμέρας, ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς Παρασκευῆς μέχρι τῆς αὐτῆς ὥρας τῆς ἐρχομένης Τρίτης. Ἡ στάσις τῶν ἐχθροπραξιῶν εἶναι ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς ἀρχομένης συζητήσεως τῆς εἰρήνης, ὅταν μάλιστα οἱ ὅροι αὐτῆς ὑπογράφονται ἐκτὸς καὶ μακρὰν τοῦ πεδίου τῆς μάχης, διὰ ταῦτα μάλιστα ἐπιβάλλεται ἡ διακοπὴ τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐνταῦθα μάλιστα ὁ ἐχθρὸς δὲν δύναται νὰ ἀνορθώσῃ τὰς ἀπωλεσθείσας καὶ συντριβείσας δυνάμεις αὐτοῦ, δὲν δύναται δ' ἐπίσης καὶ νὰ ἐλπίζῃ μεταβολὴν τινα εἰς τὴν λήξασαν περίοδον τῆς δράσεως τῶν στρατευμάτων, διὰ δὲ τὴν ἀμύνην τῆς Σόφιας δὲν ἠθέλε κατορθῶσει πλείονα τῆς ἀμύνης τῶν Μακεδονικῶν ὠχυρωμένων θέσεων ὑπὸ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν τοπομαχικῶν τηλεβόλων καὶ ἐν γένει ὑπὸ τῆς μακροχρονίου αὐτῶν ἐνεργείας. Ἀλλὰ καὶ διπλωματικῶς εἶνελίαν ἐπιζήμιον ἔργον ἢ ἀνανέωσις τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἡ ἀπόρριψις τῶν ὅρων τῶν Συμμάχων, οὐδὲ νέα τις ἐπίσης μεσολάβησις γίνεται πιθανὴ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς Ῥωμουνικῆς ἐπεμβάσεως. Λογικῶς ἄρα τὸ στάδιον τῶν συζητήσεων περιορίζεται στενῶς ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος, καθ' ὃ κυρίως ἐξετασθήσεται κατὰ πόσον οἱ ὅροι τῶν συμμάχων εἶναι δεκτοὶ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, καθ' ὅσον πᾶσα βραδύτης ἢ καὶ πᾶσα ἀρνήσις αὐτῶν συνεπάγεται τὴν ἐκ νέου ἔναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, αἵτινες θὰ καταλήξωσιν εἰς τὴν βιαίαν ὑπογραφὴν πιθανῶς βαρύτεραν τῶν ὅρων τῶν ἤδη συζητουμένων.

Εἰ καὶ δὲν δύναται τις νὰ πιστεύσῃ τὴν λογικὴν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην ἐνυπαρχούσας εἰς τὴν Βουλγαρικὴν κυβέρνησιν, ἣτις μέχρι τοῦδε ἀλαζονικῶς καὶ θρασέως ἠθέλησε νὰ ἐπιβάλῃ διὰ τοῦ δόλου καὶ τῆς κακοπιστίας τὴν ἐξ αὐτῆς ἐξάρτησιν καὶ ἡγεμονίαν ὄλων τῶν κρατῶν τοῦ Αἴμου, ἀλλὰ καὶ οὕτω φερομένην ἀγεται νὰ δεχθῆ ὅτι ἐξ ἀνάγκης μετήλλαξε διαγωγὴν καὶ διὰ τῆς βίας ἐδιδάχθη ὅτι δὲν εἶναι θεμιτὸν τὸ ἀδίκως ἐπιτίθεσθαι, μάλιστα δὲ τὸ διαρκῶς ἐπιβουλεύεσθαι τοὺς πάντας, ἢ δὲ Ῥωμουνικῆ ἐπέμβασις, ἢ ἠπίως λεγομένη μεσολάβησις, κατώρθωσε βεβαίως νὰ πείσῃ ἐκείνην πρὸς τοῦτο, πιθανῶς δὲ ἡ συζήτησις τῶν

ὅρων δ' ἀκολουθήσῃ γινομένη κατὰ τὴν λογικὴν, τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν, ἣτις ἐπιβάλλει τὴν ἀληθῆ ὠφέλειαν καὶ τὴν ἐθνικὴν θυσίαν εἰς τὰ ἠττώμενα κράτη. Ἐν τοιαύτῃ δὲ τῶν πραγμάτων καταστάσει ἡ Βουλγαρία καὶ ὡς ἀρξαμένη χειρῶν ἀδίκων κατὰ τῶν ἀντιπάλων, οἵτινες μάλιστα ἦσαν σύμμαχοι καὶ συναγωνισταὶ ἐν τῷ ἀπελευθερωτικῷ ἀγῶνι, καὶ ὡς κατὰ κράτος ἠττηθεῖσα καὶ συντριβείσα ὑπ' αὐτῶν ὀφείλει τὸ ποτήριον μέχρι τρυγὸς κενοῦσα νὰ ὑποστῇ πάσας τὰς ἐκ τῶν δολίων καὶ ἐπονειδίστων ἔργων αὐτῆς συνεπειᾶς τῆς ἠττης καὶ τῆς καταστροφῆς τῶν ἀλαζονικῶν αὐτῆς σχεδίων καὶ τῶν ἀνοήτων ὀνείρων ὑπνοῦ ναρκώδους καὶ ἀναισθητοῦ. Ὁ ἠττώμενος χορηγεῖ τὴν δαπάνην, ὃ αἴτιος τὴν δίκην, ὃ ἀλαζῶν τὴν τιμὴν αὐτοῦ. Ἡ Βουλγαρία ὀφείλει διὰ τῆς τιμωρίας νὰ ἐννοήσῃ τὰς πράξεις αὐτῆς. Ἀλλὰ καὶ οἱ Σύμμαχοι νὰ ὀχυρωθῶσι κατὰ τῆς ἐπονειδίστου αὐτῆς διαγωγῆς. Ἡ μὲν νὰ τεθῆ ἐν τῷ κράτει αὐτῆς ὑπὸ δοκιμασίαν, οἱ δὲ νὰ λάβωσι τὴν διοίκησιν τῆς Μακεδονίας, τὴν παρὰ τὴν Αἰγαίου καὶ τὴν αὐτονομίαν τῆς Θράκης. Οὕτω δὲ μόνον ἐξασφαλίζεται ἡ εἰρήνη καὶ τὰ κράτη τοῦ Αἴμου θὰ ἐφησυχάσωσι πλέον δι' ἱκανὸν χρόνον, καθ' ὃν ἡ Βουλγαρία θὰ ἐπιδοθῆ εἰς ἀνόρθωσιν μὲν τῶν κακῶς ἐχόντων ἐσωτερικῶν αὐτῆς πραγμάτων, εἰς ἠθικὴν δὲ ἀνασύνταξιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ζωτικῶν αὐτῆς δυνάμεων, ὅπως τοῦ λοιποῦ ζήσῃ βίον χρηστὸν, τίμιον καὶ ἀληθῆ, ὡς ἡ Ἑλλὰς, ἡ Σερβία καὶ τὸ Μαυροβούνιον, ὧν τὴν ἀληθῆ ἀξίαν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκτιμήσῃ μέχρι τοῦδε δεόντως, οὐδὲ ἠθέλησε νὰ ἀποδεχθῆ μετὰ χρηστοῦ συνειδότος.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΟΙ ΓΙΓΑΝΤΕΣ

Τίποτε πλέον δὲν δύναται νὰ κρατήσῃ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, τίποτε. Αἱ στρατιαὶ τοῦ Φερδινάνδου, τὰ τηλεβόλα, τὰ φυσικὰ ἐμπόδια, τὰ ὄχυράματα, αἱ ἀποστάσεις, τὰ ὑψόμενα, οἱ ποταμοὶ δὲν εἶνε τίποτε ἀπέναντι τῆς ὀρμῆς του. Περγὰ κορυφὰς ἀποκρήμινος, διέρχεται ἀποστάσεις μακρὰς, ἐκβιάζει στενωποὺς ἐπικινδύνους, διαβαίνει ποταμοὺς, κρημνίζει τὰ πάντα, τρέχει, βιάζεται, προχωρεῖ. Ποῖος τὸν σπρώχνει; Ποῖος τὸν ἐνθαρρύνει; Ποῖος τὸν βοηθεῖ;

Προχωρεῖ καὶ κτυπᾷ χωρὶς καμμία δύναμιν νὰ δύναται ν' ἀνακόψῃ τὴν ὀρμὴν του. Οὐδε-

μία Κρέονα ή Τσουμαγιά, οὐδεμία ὀχύρωσις ἢ ἀντίστασις, οὐδεὶς στρατός, οὐδὲν τηλεβόλον εἶνε ἰκανὰ νὰ σταματήσουν τοῦ Βασιλέως μας τὰς ἀποφάσεις, τοῦ στρατοῦ μας τὸν δρόμον.

Αἱ κραυγαὶ τῶν θυμάτων τῆς βουλγαρικῆς θρησκείας σπρώχνουν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, πρὸς τὴν ἐκδίκησιν, τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. Τὸ θάρρος καὶ ἡ πεποίθησις καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν ἥρωα στρατηλάτην του ἐνθαρρύνει τὸν μαχόμενον γίγαντα. Τὸ αἰσθητὴ τῆς ἀπολυμάνσεως τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν ἀπὸ τῆς βουλγαρικῆς φώρας ἐμπνέει τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα. Ἡ δύναμις τοῦ πεπωμένου, ἡ ἰσχὺς τῆς θείας δίκης, τὸ θέσπισμα τῆς μοίρας, ἡ θέλησις τοῦ Θεοῦ εὐλογεῖ καὶ βοηθεῖ τὸν νικηφόρον προελαύνοντα ἑλληνικὸν στρατόν. Ἴδόν τὸ μυστήριον, τὸ ὁποῖον κατέστησεν ἀληθῶς ἀκράτητον τὸν ἐλευθερωτὴν στρατόν. Ἀποκαλυφθῶμεν πρὸ αὐτοῦ.

Οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἐμπολέμων σπεύδουσιν τὸ Βουκουρέστιον διὰ τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ὁ ἑλληνικὸς στρατός σπεύδει πρὸς τὴν νίκην, πρὸς τὸν θρίαμβον, πρὸς τὴν δόξαν. Διὰ μέσου φυσικῶν ἐμποδίων καὶ παρὰ τὴν λυσσώδη ἀντίστασιν τοῦ ἀπελπισμένου ἐχθροῦ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος καὶ τὸ στρατεῦμα αὐτοῦ βαδίζουν ἐμπρός. Τὰ ἀπόρητα τῆς Κρέονας σιενὰ ἐκβιάζονται, καίτοι ὁ ἐχθρὸς ὑπερτερεῖ λόγω τοῦ φύσει ὀχυροῦ τῶν θέσεων ὧν ἀμύνεται. Οἰσιμβνεῖ καὶ πάλιν ἡ λόγχη τοῦ περικοῦ κυριεύουσα τὰ ἀπόρητα βουνά, ἀλλὰ τὸ ἑλληνικὸν αἷμα περιβρέχει ὀλόκληρον τὴν Μακεδονίαν, τὴν ὁποίαν πρὸς σιγμὴν ἠπέλιψε ζυγὸς βαρύτερος, τυραννία χειροτέρα, δουλεία ἀτιμωτέρα.

Ἐπὶ τεσσαράκοντα ἤδη ἡμέρας μάχεται, πίπτει, νικᾷ, προχωρεῖ ὁ ἑλληνικὸς στρατός, καὶ ἐκδιώκει τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν, ὡς κατελάμβανε διὰ τοῦ πρώτου συμμαχικοῦ πολέμου. Καὶ τρίβουν τοὺς ὀφθαλμοὺς οἱ πολλοί, διότι μόλις τώρα βλέπουν τὴν ποσότητα καὶ τὴν ποιότητα, τὴν ἑκτασίαν καὶ τὴν ἀξίαν, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ὠραιότητα τῶν ἑλληνικῶν πόλεων, χωριῶν, πεδιάδων, κοιλάδων, ποταμῶν, ἐκιάσεων, ὡς ἡ συμμαχία τοῦ 1912 καὶ ὁ πόλεμος τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἔδιδεν εἰς τὸν ἄιμον ἐχθρὸν. Ὅλον αὐτὸν τὸν πλοῦτον, ὅλην αὐτὴν τὴν ὠραιότητα μᾶς ἔκλεπεν ὁ τύραννος ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα, τὰς κωδωνοκρουσίας, τὰς δοξολογίας, τὴν χαρὰν καὶ τοὺς γέλωτας τῶν 90 τοῖς 100 ἑλλήνων, τῶν πατριωτῶν ἐκείνων, οἵτινες, ἀντὶ πινακίου φακῆς, ἔδιδαν, οὐχὶ εἰς τὸν ἀδελφὸν των, ἀλλ' εἰς τὸν ἀσπονδὸν ἐχθρὸν των, οὐχὶ μόνον τὰ πρωτοτόκια, ἀλλ' ὀλόκληρον σχεδὸν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν. Καὶ τώρα; Τώρα πανηγυρίζουν καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Γένους, τοῦ ἔθνους, τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὅχι κύριοι. Εἰς τὸ πανηγύρι αὐτὸ δὲν ἔχουν θεῖον ὄλον. Πολλοὶ οἱ κλητοὶ, ἀλλ' ὀλίγοι οἱ ἐκλεκτοί. Πανηγυρίζονται εἶνε ὁ Βασιλεὺς, πανηγυρίζονται εἶνε οἱ ἀξιωματικοὶ μας, οἵτινες ἐλόθουν νὰ ἐκδιώξουν τὸν βούλγαρον ἀπὸ τὴν ἀκρόπολιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πανηγυρίζονται εἶνε ὁ στρατός ὁ θανματουργήσας, πανηγυρίζονται εἶνε οἱ δημιουργοὶ τῶν πολεμικῶν τῆς Χώρας δυνάμεων, πανηγυρίζονται τέλος εἶνε οἱ ὀλίγοι... . προδόται τῆς Πατρίδος, οἵτινες, ἐπὶ μερίσῳ αὐτῶν κινδύνῳ, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐξέγερσιν τοῦ ἔθνους.

Φερεκίδης.

ΦΩΝΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Ὅ πάντοτε ἐμπνευσμένος πατριώτης, ὁ αἰεποτε αὐστηρὸς τῆς θρησκείας διδάσκαλος, ὁ Παν. ἡμῶν Ἐπίσκοπος κ. Ἀθανάσιος, διατρίβων ἐν Λουτρακίῳ χάριν λουτρῶν, δὲν παραλείπει τόσον τὴν διαθήρμανσιν τοῦ ἑθνικοῦ αἰσθητῆτος ὅσον καὶ τοῦ Ἐθαγγελίου τὴν ἐφαρμογὴν, κηρύττων λόγους πατριωτικὸς καὶ θρησκευτικὸς πρὸς τὰ ἐκεῖ λουόμενα πλήθη τῶν πιστῶν. Ἀλλ' ἐν Λουτρακίῳ εὐρίσκονται ἐγκατεστημένοι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Τούρκοι αἰχμαλῶται πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ ἡμέτεροι δὲν φέρονται μετὰ τῆς προσηκούσης ἐλληνοπροπεύς ἀξιοπροπεύς καὶ σο-

βαρότητος. ἀλλὰ κατὰ τὸ σύστημα τῆς κακῆς ἐννοουμένης φιλοξενίας καὶ τῆς δῆθεν ἀνεξικακίας. Τὴν διαγωγὴν ταύτην τῶν ἐν Λουτρακίῳ κακῶς ἀντιλαμβανόμενον τὰ πράγματα ἐκαυτηρίασεν ὁ Σεβ. ἡμῶν Ἱεράρχης ὡς ἡρμοῦζεν εἰς τὸ ὑψίλδον ὑποῦργημα πιστοῦ τέκνου τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ Πίστεως. Ἐνθυμοῦνται δὲ οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ὅτι πρὸ μηνῶν ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ μεταφέρῃ ἐξ Ἀθηνῶν ἀλλαχοῦ τοὺς ἐν Φαλήρῳ ἐγκατασταθέντας τούρκους αἰχμαλῶτους, ἐπὶ τῇ λόγῳ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ πρὸ παντὸς αἱ Ἀθίθες δὲν ἐκράτησαν ἀπέναντι τούτων τὴν ἐπιβαλλομένην ἀξιοπρέπειαν καὶ σοβαρότητα. Δυστυχῶς καὶ ἐν Χαλκίδι συνέβη τὸ αὐτὸ, εἰς τρόπον ὥστε ἠναγκάσθη νὰ διαμαρτυρηθῇ ἢ αὐτόθι συνάδελφος «Εὐρύπος» ὅπως συνέλθωσιν ἐκ τῆς πλάνης οἱ δῆθεν φιλόξενοι πατριῶται. Ἴδου καὶ σήμερον ὅτι ἀναγκάζεται ἐπὶ τῇ αὐτῇ νὰ διαμαρτυρηθῇ ὑπέροχος τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχιερεὺς. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ «Πατρίς» Ἀθηνῶν τῆς 18ης Ἰουλίου δημοσιεύει τὴν κατωτέρω ἐκ Λουτρακίου ἀνταπόκρισιν :

Ὅπου ὁ Ἐπίσκοπος Σύρου ἐπιτιθεῖται μίαν κακοῦθειαν.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ, 15 Ἰουλίου. (Ἐκτάκτου συνεργάτου μας).—Ὁ Ἐπίσκοπος Σύρου κ. Ἀθανάσιος Λεβεντόπουλος ἐπέδειξε καὶ πάλιν, διὰ μυριστὴν φορὰν τὰς ἐξόχους αὐτοῦ ὡς ἑθνικοῦ πράγματι Ἐπισκόπου ιδιότητος, καίτοι, παραθερίζων ἐνταῦθα χάριν θεραπείας, ἡδύνατο νὰ ἀπολαμβάνῃ τῆς ραστώνης του ἐν ὄλῃ τῇ συνήθει εἰς ἄλλους μακαριότητι.

Ἐχων τὸ δῶρον τῆς εὐγλωττίας εἰς ἑκτακτον βαθμὸν ἀνεπτυγμένον, ὑπομνησκον τὸ κήρυγμα ἄλλων ἐποχῶν καὶ ἄλλων χρόνων, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἀκατανίκητον δύναμιν τοῦ ἐμπνέειν καὶ ἐνθουσιάζειν, ἀφ' ἧς ἀφίκετο ἐνταῦθα, ὅπου χιλιάδες ἐκ πάσης Ἑλληνικῆς γωνίας συρρέουν ὡς εἰς ἄλλην κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ἐνόμισε καθήκον του καθ' ἑκάστην Κυριακὴν νὰ κηρύττῃ καθ' ὃν αὐτὸς γνωρίζει νὰ κηρύττῃ τρόπον, συναρπάζων καὶ ἐνθουσιάζων καὶ συγκινῶν μέχρι δακρῶν ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον, ὡς ἔμαθε τὰ ἔξοχα αὐτοῦ χαρίσματα, πληροὶ τὸν ναὸν μέχρις ἀσφύξιας, ἵνα ἀκούσῃ τοῦ ὄντως Ἑλληνοπροπεστάτου τούτου ἱεράρχου.

Οἱ κατ' αὐτὰς ἱστορικοὶ ἀγῶνες τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς ἀκαταμάχητου δυνάμεως τῆς πρὸς τὴν θρησκείαν πίστεως ἴσαν τὸ θέμα τῶν ὀμιλιῶν του, ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν ὁποίων ὠρθοῦτε πάντοτε περιλαμπρος ἢ φωτεινοτάτη φυσιογνωμία τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὃν πρῶτος ὁ Ἐπίσκοπος Σύρου, ὀμιλιῶν ἄλλοτε ἐν τῇ ἑδρᾷ του, ὠνόμασε **Κωνσταντίνον Ἐλευθερωτὴν.**

Εἰς τὴν χθεςινὴν του ὁμιλίαν, ἀφοῦ καὶ πάλιν συνήρπασε τὸ πολυπληθέστατον ἀκροατήριόν του διὰ τῆς ἐξυμνήσεως ὄλων τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος πεσότων, ἐπεφύλασσε μίαν ἐκπληξὴν ἢ μᾶλλον ἕνα ἐπιτίμιον ἢ μᾶλλον μίαν στηλίτευσιν καθ' ὅλων ἐκείνων, οἵτινες ἐνόμισαν ὅτι ἦσαν τὴν εὐκαιρίαν, παρὰ τὰ λουτρά των, νὰ λουσθῶν παραλλήλως καὶ μετὰς συνήθεις ἐκείνας ἀσχημίας μετὰ τὰς ὁποίας ἐδ ο ὕ ξ ε ν ἄλλοτε τὸ Φάληρον, ὅτε ἴσαν αὐτόθι οἱ αἰχμαλῶται Τούρκοι ἀξιωματικοί.

Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσται τῆς «Πατρίδος» τὴν πρωτότυπον φιλοξενίαν, ἣν ἐπεδαψίλευσε τότε μίαν τάξιν τῶν Ἀθηνῶν εἰς τοὺς ἐν τῷ «Ἀκταίῳ» Τούρκους ἀξιωματικὸς καὶ τὸν συναγεμὸν ἰδίᾳ ὠρισμένης τάξεως Ἑλληνίδων, προστρέχουσῶν μετὰ τὰ μελισταγέστερα μειδιήματα εἰς τὸ..... ἐρημητήριόν των, διὰ νὰ τοὺς παρηγορήσουν τίς οἶδεν ἀπὸ πόσα καὶ ποῖα τῆς αἰχμαλωσίας βάσανα.

Πρὸς ἄρσιν τοῦ σκανδάλου αὐτοῦ ἡ Κυβέρνησις διέταξε τότε τὴν μεταφορὰν τῶν Τούρκων ἀξιωματικῶν ἐνταῦθα. Ἀλλ' ἐδῶ εἶνε γνωστὸν ὅτι, παρὰ τὰς Ἑλληνοπροπεστάτας ἀστυκίας τάξεις ἔρχονται καὶ οὐκ ὀλίγοι ἀπὸ τὴν ἄριστοκρασί τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἄλλαι μὲν διὰ λουτρά, ἄλλαι δὲ δι' εὐφροσυνώτερον καὶ ποικιλώτερον καὶ περιπετειωδέστερον βίον ἐκείνου, ὃν διάγουν εἰς τὸ σπίτι των.

Λοιπὸν εἰς τὸ Λουτράκι ἤρχισε νὰ γίνεαι σκανδαλωδέστατα ὅ,τι ἐγένετο ἄλλοτε εἰς τὸ «Ἀκταίον». Ἡ ἑπιπαστικὴ καὶ ἐξθωρη καὶ ἀρχοντοχωριάτικη ἐκείνῃ ἄριστοκρατίαι

δὲν ἐδίστασε νὰ περιβάλλῃ καὶ πάλιν διὰ τῶν πρωτοτύπων εὐνοίων τῆς τοῦ Τούρκου αἰχμαλώτους. Νὰ τοὺς φωνάζῃ στὰ τραπέζιά της, στὰ δεῖνὰ της, στὰς συκεντρώσεις της στὰς συναναστροφάς της, νὰ προσκαλῇ αὐτοὺς ἐφ' ἀμάξις εἰς περίπατον, νὰ χαχανίξῃ καὶ νὰ ψωρογαλλίξῃ μαζὶ των.

Κατὰ τῆς κακοῦθειας λοιπὸν αὐτῆς, δι' ἣν εἶχεν ἐξεγερθῆ ὄλη ἡ ὑγιὴς κοινωνία τοῦ Λουτρακίου, αὐτὴ τοῦ γνωρίζει κυρίως τὰ ἔρια μεταξὺ φιλοξενίας καὶ ἐξευτελισμοῦ, ἦρε προχθὲς ἀπ' ἐκκλησίας τρομερὰν καὶ βροντώδη καὶ ἐπιτιμητικὴν τὴν φωνὴν του ὁ Σ. Ἐπίσκοπος Σύρου κ. Λεβεντόπουλος.

Ἐκαυτηρίασε σθεναρῶς τὸν ἀλλόκοτον ξενισμὸν αὐτὸν. Συνεβούλευσε, παρώτρυνεν, ὑπεδειγμάτισε καὶ ἀληθῆ ἀνακούφισιν προεκάλεσεν εἰς πάντας οἵτινες μόνον τοῦ δὲν ἐχειροκρότησαν τὸν Σ. τιμητὴν αὐτὸν τῶν παρεισάκτων καὶ ὀθνεῖων αὐτῶν συνηθειῶν τῆς Δύσεως. Τόσον ὅλοι καὶ ὅλοι ἐνέκριναν τὴν δικαιοσύνην ἐπιτίμησιν αὐτὴν.

Μετὰ τὸ μάθημα τοῦτο, ὡς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἀναγκασθῇ καὶ πάλιν πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ σκανδάλου, νὰ μεταφέρῃ ἀλλαχοῦ τοὺς αἰχμαλῶτους της.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Πολεμικὰ νεώτερα

Μετὰ τὰς μάχας τῆς Σεμιτλί, τῆς Τσουμαγιάς καὶ τῶν στενῶν τῆς Κρέονας, καθ' ὡς κατετροπώθη ὑπὸ τῶν ἡμετέρων στρατευμάτων ὁ βουλγαρικὸς στρατός, ἐγένετο πενθήμερος ἐκκεχειρία, ἣτις ἤρξατο τὴν 18ην καὶ θὰ λήξῃ τὴν 22αν, ἦτοι τὴν μεθαύριον Δευτέραν. Ἦδη συγκεντρώθησαν εἰς Βουκουρέστιον οἱ Πρωθυπουργοὶ καὶ οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἐμπολέμων Κρατῶν πρὸς σύναψιν τῆς εἰρήνης, ἣν ἐζήτησε καὶ ἐπιδιώκει ἡ Βουλγαρία. Λέγεται ὅτι ἡ Ρουμανία κατέλαβε τὸ Βιδίνιον τὸ ὁποῖον εἶχε πολιτοκλήσει ὁ Σερβικὸς στρατός. Ὁ Εὐρωπαϊκὸς τύπος μᾶς συμβουλεύει νὰ εἴμεθα μετριοπαθεῖς. Αἱ Δυνάμεις ἀπήτησαν παρὰ τῆς Τουρκίας ὅπως ἐγκαταλείψῃ τὴν Θράκην. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐκηρύχθη ἐν Βουκουρεστίῳ ὑπὲρ τῆς ἰσορροπίας τῶν Βαλκανίων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης τοῦ Αἵμου ἐν τῇ μέλλοντι. Κατὰ τηλεγραφικὰς δὲ πληροφορίας, οἱ πληρεξούσιοι κατὰ τὴν δευτέραν συνεδρίαν αὐτῶν, ὄρισαν τελεσιτικῶς τὰ τοπογραφικὰ σύνορα τῆς Ρουμανίας, ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ὁ Μαχιόρεσκο ἐπρότεινε ὅπως οἱ ἀντιπρόσωποι ἑκάστου Κράτους συνεργόμενοι ἰδιαιτέρως μετὰ τῶν Βουλγάρων κανονίζουσιν ἀμοιβαίως τὰ ἀμφισβητούμενα σημεῖα, τὴν πρότασιν ταύτην ἀπεδέχθησαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀποστολῶν. Κατὰ δὲ τὰς μέχρι τοῦδε ἰδιαιτέρας συνηθειάς καὶ συνομιλίας, τὰ Ἑλληνικὰ ζητήματα ἐμφανίζονται ὑπὸ εὐχάριστον ὄψιν.

Ἡ καθαρὸτης τῆς πόλεως

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν αἱ ἀρμόδια ἀρχαὶ προέβησαν εἰς μέτρα σύντονα ἢ μέτρια διὰ τὴν καθαρὸτητα τῆς πόλεως. Ἐξ ὅσων ὁμῶς ἡμεῖς βλέπομεν καὶ ἀκούομεν αἱ συνοικίαι βρωμοῦν, βρωμοῦν. Ὁ δὲ Χεῖμαρρος παριστᾷ φρικτὸν θέαμα· εἶνε κοιτῆς παντὸς εἶδους ἀκαθαρσίας καὶ ἀποθήκη ψωφημαίων, τῶν ὁποίων ἡ δυσσομία καὶ ἡ θεία καθιστᾷ τὴν ἐκείθεν διάβασιν δυσχερεστάτην. Ἀλλὰ καὶ αἱ ὑπόνομοι ἀπελυμάνθησαν; ἢ μήπως ἀπαλύμανσις λέγεται ἢ χύσις ἐντὸς αὐτῶν ὀλίγη ἀσθέστου; τὰ δὲ καλύμματά των ἀφέθησαν μετὰ βίωγμάς εὐρυτάτας ἐπιτρεπούσας τὴν ἀνάδοσιν δυσσομίας καὶ τὴν δραπέτευσιν τῶν πολυειδῶν μικροβίων.

Ἐκτακτοὶ εἰσφοραὶ

Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν ἐνταῦθα Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου συνεισέφερον εἰς τὴν ἐπί τῶν ἐράνων Ἐπιτροπὴν διὰ τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων ἑκτακτον εἰσφορὰν τὸ μὲν τοῦ Ἁγίου Νικολάου δρ. 1500 τὸ δὲ τῆς Κοιμήσεως δρ. 1000 ἐκτὸς τῶν κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος τακτικῶς καταβαλλομένων εἰσφορῶν αὐτῶν. Ἡ πράξις αὕτη

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

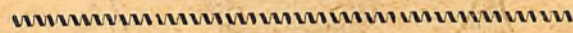
Απερχόμενος διά την επίτελεσιν του προς την Πατρίδα καθήκοντός μου, εθεώρησα επιβεβλημένην μοι υποχρέωσιν, όπως και δημοσία εκφράσω την άπειρον ευγνωμοσύνην μου προς τους ευεργέτας μου, ήτοι τον Σεβασμιώτατον Έπίσκοπόν μας κ. Αθανάσιον, τῆ πατρική του όποιου μερίνη ήλθον και εγκατεστάθην ένταυθα ως Ιεροψάλτης, προς τους άξιότιμους Κυρίους τους άποτελούντας τό Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον, τῆ αγαπητῆ μοι συναδέλφῳ κ. Αύγουστίνῳ Ναυπλιώτῃ και προς άπασαν τὴν Ένοριάν του Αγίου Νικολάου δια τὴν εκτίμησιν και αγάπην, ἣν καθ' ὄλον τό διάστημα τῆς ύπηρεσίας μου έπεδειξαντο προς με.

Έν Έρμουπόλει τῆ 16 'ουλίου 1913.

Ο ευγνωμονῶν

Γρηγόριος Ν. Βαλλυνοῦς

Ιεροψάλτης Αγίου Νικολάου

Εἰς τοὺς ἥρωας και δημιουργοὺς τῆς νέας μεγάλης Ἑλλάδος.

Δν ὁ ἥρωας τῶν Βερβαίνων Σταματέλος ὁ Νικήτας Τουρκοφάγος ὠνομάσθη με τὰς φοβήρας του νίκας. Καὶ τῶν Τούρκων τόσας ἤττας. Τί νὰ εἶν' ὁ Κωνσταντῖνος ὁ νῦν Βασιλεὺς τοῦ Θρόνου ὁ καταστρεφτῆς Τούρκων στρατιάς ἀγρίας τόσας. Καὶ Βουλγάρων μυριάδας ἐντὸς ολίγιστου χρόνου; Ὅπως τότε παλληκάρια ἦρωες ὀπλαρχηγοὶ. Ἐξηνήφαζαν τυράντους νὰ τρυπάσουν σὰν λαγοὶ. Τώρα κ' οἱ σταυραστοὶ μας, εὐχνοιοι, ἱππεῖς, φαντάροι. Με κανόνι και με λόγχη κ' ἔππων φτερωτὸ ποδᾶρι. Τότε τὰ ναυτοπούλα μας με ὀλίγα παραβάνια. Κατετρόπωναν ἀράδας πελωρίας σὰν βερβάνια. Ὁ Μισοῦλης, ὁ Κανάρης, με Τομπάζην, με Πιπίνον και ὁ Παῦλος Κουντουριώτης, Σήμερον οἱ ἔγγονοὶ των ὑπερέχουσιν ἐκεῖνων πάντων δὲ ὁ Κουντουριώτης. Με τ' ἀτρόμητα δελφίνια και με στόλον ὀλίγων πλοίων. Κατετρόπωσε τοὺς Τούρκους ἔξω τῶν Δαρδανελείων. Χαίρε, χαίρε Κωνσταντίνε, νέε ἥρωας Τουρκοφάγε. Δόξης νίκας και θριάμβους κατάγε Βουλγαροφάγε. Χαίρε νέε Πτολεμαῖε, Κεραυνὲ κ' Ἀντίθε νέε. Ὁ Σκευδέρμπεης ἄ- ἦτο νικήτης και τροπαιοῦχος. Σὺ, Μεγάλου Ἀλεξάνδρου κληρονόμος και σκηπτοῦχος. Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ὡς και τοῦ Παλαιολόγου. Κληρονόμος μόνος εἶσαι στήν σειράν του καταλόγου, Ὡς Μετρίαν οἱ... ραγιάδες! Σ' ἀναμένουν μυριάδες. Χαίρε λύμα τῆς θαλάσσης Κουντουριώτη τρομερῆ. Τοῦ Μισοῦλη και Τομπάζη ἄξιε γόνε καθαρέ, Χαίρε Βύσση παλληκάρη. Κλη. ὄνομα τοῦ Κανάρη. Ἀργυρόπουλε κ' ἡ ἄλλη ἡ χωρεία τῶν ἡρώων. Ἦτις θαύματα ἀνδρείας κατορθοῦς ὑπὲρ Πατρίων, Χαίρε στρατιὰ γενναίων, τῶν προγόνων ἀντάξια, Χαίρε στόλε πού σὲ τρέμει τῶν κομάτων ἡ μαγία. Που ὡς πρὸς πάμα ἡ ἀράδα τρέμει μόλις σ' ἀτεινῆ. Στά στενά τὴν πρώην στρέφει σωτηρίαν νὰ ζητήσῃ. Εἰς τὴν πρώτην σου ὁδοὶ στα στενά ὀλοταχῶς. Τρέπεται τῆς σωτηρίας, μὴ χαθῆ κακῆ κακῶς. Τί νὰ ψάλλῃ στους φλυάρους. Τέως φίλους μας Βουλγάρους; Τί νὰ ψάλλῃ στους ἀνάνδρους, στους δειλοὺς αὐτοὺς σφαχτεῖς. Τους ἐμπαίκτης τῆς φίλιας, τους ἀρτίστας τῆς φυγῆς; Τῶν ὁσῶν και τῶν ἐρήμων ἀγρίων φυλῶν ἀγρωτέρους; Τῶν κτηνῶν και τῶν θηρίων ἀσυγκρίτως χειρότερους; Που ἐνομιζόντο δὲ εἶνε εἰς λάος πολιτισμένους. Κ' ἀπδειχθῆν ὅτι εἶνε κτηνωδῶς θαρραλωμένοι; Που τὴν ὄψαν του με αἶμα ἀντὶ ὕδατος χορταίνει. Καὶ πρὸς τοῦτο πάντα φόνου, στυγεράς σφαγᾶς τεκταίνει; Ἀντὶ τοῦ Σταυροῦ ἡ κάμα, ἀντὶ οἴκου ἡ ἀμότης. Ἀντὶ τῆς παρηγορίας ἡ σραγῆ ἡ βαρβαρότης. Ἀντὶ τῆς αγάπης μῖσος, ἀντὶ χάριτος ὁ φθόνος. Ὅρκος του και προσευχὴ του ἡ αἰσχρότης και ὁ φόνος. Ἀντὶ τῆς ευγνωμοσύνης, τὴν ἀγνωμοσύνην ἔχει. Ὡς ἀρχὴν πολιτισμοῦ του τὴν διαφθοράν κατέχει. Τέρως δίπου, κτήνος, ἄρτος, μ' ἀνθρωπίνην τὴν μορφήν. Τῆς φίλιας νεκροθάπτης ζητεῖ ταυτὴς τὴν τάφην. Εἶνε τῆς Ἐδὲμ κατάρη, τὸ ἀνάθεμα τῆς γῆς. Εἶνε, ὅτι κακὸν θέλῃ, ἐφευρέτης τῆς σραγῆς. Μόλυσμα κακῶν τοῦ κόσμου, πρωτεργάτης τῆς φυγῆς. Ἀνανδρὸς, αὐθάδης, ἀρπαξ τῆς ζωῆς και τῆς τιμῆς. Τῆς περιστοίας, κλέπτης, δολοφόνος, πειρατής. Ἄτιμος και σικοφάτης, ψεύστης, ἀναίδης ληστής, Ἀνθρωπόμορφος Πανόλης, τῆς χολέρας ἡγήτης. Διὰ τοῦτο εἶν' ἀνάγκη παντελῶς ν' ἀφαινεθῆ. Καὶ ὁ τῆς ἐλευθερίας ἄηρ νὰ καθαρισθῆ. Βασιλεῦ Ἑλλήνων, χαίρε, σπεῦσε μετὰ τοῦ λαοῦ. Νὰ προσευχηθῆς στους θόλους τῆς Σοφίας τοῦ Ναοῦ. Ὁ Μαρμαρωμένος ἥρωας Ἀυτοκράτωρ Κωνσταντίνος. Καὶ τοῦ Βύζαντος ὁ Θρόνος. Περιμένουν τροπαιοῦχος. Σὺ ὁ νέος Κωνσταντίνος. Νὰ εἰσέλθῃς ἐπιμόνος. Εἰς εἶς νὰ παραδῶναι ἱερὰν κληρονομίαν. Τὸν Δικέφυλον, τὸ Σκῆπτρον και Σοφίαν τὴν Ἁγίαν. Βυζαντινός.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1) Τὴν 11 τρέχοντος μηνὸς ἐν Τήνῳ κατεσχέθησαν παρὰ τοῦ μεταβατικοῦ ἀποσπάσματος τῆς Ἀστυνομικῆς Ὑποδιευθύνσεως Τήνου τρεῖς σάκκοι περιέχοντες πενήτην ἑπτά ὀκάδας καπνοῦ κεκοιμένου, ὁ δὲ ὁσῶς δὲν συνελήθη.

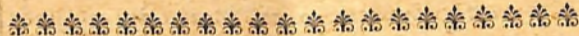
2) Τὴν 14 τρέχοντος μηνὸς ένταῦθα ὁ δεκαεξαετής ὑποδηματοποιὸς Ἀντώνιος Πατερνάκης ἐκ Πάρου, ἐν μέθῃ διατελὼν και περιελθὼν εἰς ἔριδα μετὰ τοῦ Γεωργίου Γαβριήλ, ἐτῶν 49, κατοικοῦ ένταῦθα, και μὴ δυνάμενος νὰ ἐκδηλωθῆ τοῖτον ὡς ἔλεγεν ἀπεπειράθη ν' αυτοκτονήσῃ βληθεὶς ελαφρῶς εἰς τὸ στήθος διὰ τῆς φάλσετας τῆς ἐργασίας του. ὁ τραυματισθεὶς μετεφέρθη εἰς τὸ ένταῦθα Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον.

3) Τὴν 16 τρέχοντος ένταῦθα και ἐν τῷ νηματοφωγείῳ Δ. Καρέλλα ὁ δεκαεξαετής Ἰωάννης Σταύρου, ἐργάτης λεβητοποιῦ, ἀσχολούμενος εἰς ἄλλην ἐργασίαν και πλησιάσας ἀγορῶν ἀμμοκίνητων μηχανῆμα ἀστραπιαίως ἐστρεφεν ἐκ περιεργίας αὐτοῦ διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ὅτε περιστραφέντος τοῦ ὀδοντοτοῦ τροχοῦ ἤρπασεν τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ χεῖρα προξενήσας σοβαρὸν τραῦμα κάτωθεν τοῦ ἀγκῶνος δι' ἀποκοπῆς σαρκῶς ὁ τραυματίας μετεφέρθη εἰς τὸ ένταῦθα Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπελήφθημεν τῶν δεόντων.

4) Τὴν 14 τρέχοντος μηνὸς, ὁ δεκαεξαετής παῖς Γεώργιος Μάγκου Βενιέτης μεταβάς εἰς τὴν παραλίαν τῆς πόλεως Θήρας ἵνα κολυμβήσῃ και μὴ γνωρίζων νὰ κολυμβῆ ἐπνίγη.

5) Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ διαταγῆς του πρὸς τὸ Ἀρχεγείον τῆς Χωροφυλακῆς διέταξε ἵνα οἱ ἐφημεριδοπῶλαι διαλαλῶσι μόνον τὸν τίτλον τῶν ὄπ' αὐτῶν παλουμένων ἐφημερίδων, δηλαδὴ τὸ ὄνομα μόνον τῆς ἐφημερίδος και οὐχὶ τὸ περιεχόμενον ἰδίως δὲ τὰς πολεμικὰς εἰδήσεις ἢ ἕτερα πολιτικὰ ζητήματα, ἀτίνα τείνουσιν εἰς τὴν ἐξέγερον τῆς κοινῆς περιεργίας και διατάραξιν τῆς ἡσυχίας τῶν πολιτῶν, καθόσον ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει θὰ καταδιωχθῶσιν.

(Ἐκ τῆς Ἀστυνομίας)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Θέλετε Ἄρτον Καθαρόν

ἐκ Σιμυγδαλίου καλῶς ἐψημένον και εὐγευστον;

ΖΗΤΗΣΑΤΕ αὐτὸν ἀπὸ τὸ παλαιὸν Ἄρτοποιεῖον τοῦ κ. Γ. Ἀργουδέλη κείμενον παρὰ τὰ Καθεκλοποιεῖα εἰς τὴν ὁδὸν Ποσειδωνίας και ὄπισθεν τοῦ οἰνοπωλείου Ἱερατικοῦ.

Τελείως ἀνακαινισθέντος παρὰ τοῦ κ.

ΜΙΧΑΗΛ ΦΡΑΝΤΖΕΔΑΚΗ

και ὕφ' ὄλας τὰς ἐπόψεις τῆς ἀρτοποιίας τακτοποιηθέντος, ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἐκτὸς δὲ τοῦ ἐν αὐτῷ κατασκευαζομένου

ΕΚΚΛΕΚΤΟΥ ἈΡΤΟΥ

θὰ κατασκευάζεται και ὁ

Γερμανικὸς τοιοῦτος (Μπύρας), και ὁ **Μέλας** ἄρτος (σιταρίσιος).

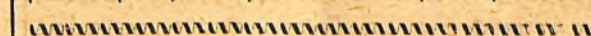

ΚΑΦΦΕΝΕΙΟΝ ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟΝ»

Νικολάου Δ. Ρούσσου

παρὰ τῆ πλατεία Μισοῦλη κάτωθεν οἰκίας Καλλοκορήση.

Ἰλικὰ ἐν γένει πρώτης ποιότητος ὕδωρ διαρκῶς παγομένον, καθαριώτης ἔκτακτος, ὑπηρεσία προθυμοτάτη. Μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ.

Εἰς τὸ ΜΕΓΑΛΟΝ

ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ

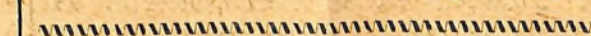
ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΤΟΥ κ. **ΔΗΜΟΣΘ. ΓΑΒΡΑΛΑ**

Θὰ εὐρηθε στερεότητα, κομψότητα και ἐφαρμογὴν τελείαν εἰς τὰ ὑποδήματά σας.

Αἰ δὲ τιμαὶ εἰσὶ

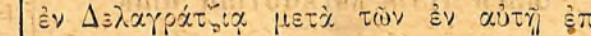
Λίαν εἰλικρινεῖς.

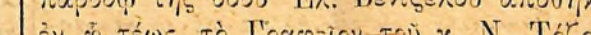
Ἑνοικιάζονται παρὰ τῷ κ. Ἑμμ. Κ. Βαρβία δικηγόρῳ 1) ἡ μεγάλη οἰκία ἐν Δελαγρατίτῃ μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπιπλῶν και τοῦ κήπου τῆς, και 2) ἡ ἐν τῇ παρόδῳ τῆς ὁδοῦ Ἑλ. Βενιζέλου ἀποθήκη ἐν ἣ τέρως τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Ν. Τόζου, ἀμφότεραι τῶν ἰδιοκτητῶν κ. κ. Κληρονόμων Εὐστ. Κεχαγιᾶ.

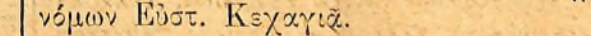
Ἑνοικιάζονται παρὰ τῷ κ. Ἑμμ. Κ. Βαρβία δικηγόρῳ 1) ἡ μεγάλη οἰκία ἐν Δελαγρατίτῃ μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπιπλῶν και τοῦ κήπου τῆς, και 2) ἡ ἐν τῇ παρόδῳ τῆς ὁδοῦ Ἑλ. Βενιζέλου ἀποθήκη ἐν ἣ τέρως τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Ν. Τόζου, ἀμφότεραι τῶν ἰδιοκτητῶν κ. κ. Κληρονόμων Εὐστ. Κεχαγιᾶ.

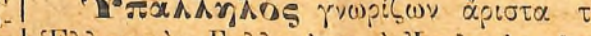
Ἑπάλληλος γνωρίζων ἄριστα τὴν Ἑλληνικὴν, Γαλλικὴν και Ἰταλικὴν γλῶσσαν ζητεῖ θέσιν. Πληροφορία παρὰ τῆ Διευθύνσεως τῆς «Αὐγῆς».

Ἑνοικιάζεται ἡ ἐν τῇ ἐξοχῇ Παρακοπῇ εὐρύχωρος οἰκία τῶν Κληρονόμων Γ. Δαγουροῦ.

Ἑχει δεξαμενὴν, φρέαρ, ἐγκατάστασιν ἀστυλιγῆς και ἀρκετὰ ἐπιπλα.

Πληροφορία παρὰ τῷ κ. Ἄνδρ. Μπαλῆ.

ΜΕΓΑ

ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΟΝ ΚΑΦΦΕΚΟΠΤΕΙΟΝ

ΚΑΙ ΚΑΦΦΕΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΚΟΝΤΙΖΑ

ΕΝ ΣΥΡῶ.

(Παρὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, παραπλευρῶς τοῦ Καταστήματος Δ. Μάνθου και ἀπέναντι τοῦ Καφενοῦ Δ. Γρυπάρη).

Φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Σεβ. Κοινῶ Ἑρμοπόλεως και Σύρου ὅτι μετέφερα τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἑλευθερίου Βενιζέλου και παραπλευρῶς τοῦ ὑλοπωλείου Ἀρχνίτη εὐρισκόμενον Καφεκοπτεῖον μου εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, πλουτίσας τοῦτο δι' ὄλων νέων Μηχανημάτων κοπῆς Καφέ, Ἀμερικανικοῦ συστήματος. Κόπτεται δὲ ἐν αὐτῷ Καφέ: πρὸς 10 λεπτά κατ' ὄκταν.

Πωλοῦνται: Καφέ: καρβουνταλεσμένος γνήσιος Μύκας πρὸς Δρ. 5.60, ΚεϿλάνης, Ρίου και Σάντου 4.80. Κακάο και Σοκολάται εἰς κόνιν πλάκας και κυτίξ. Τέτα διάφορα, Μπισκοτάκια διαφόρων Ἐργοστασίων, Κεραμέλι γεμιστὰ και μῆ. Κερατὰ διάφορα με φλοῦδ και ἄνευ φλοῦδ, ἦτοι: Φιστίκι, Ἀμύγδαλον, Φουντούκι, Κουκουράκι κλπ. Κομψέτα διὰ Ἰάμους Σρωαδῆς, Φρυγανιῶζ, Μπουπονιέες. Ἐπίσης διάφορα προϊόντα Χίου και Ἄνδρου ἦτοι: Γλυκὰ διάφορα, Μαστίχην, Ἀνθόνερην και Ροδοστᾶμον.

Πρὸς τοῦτοις ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται εἰς μεγάλην ποσότητα και πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, ἔκπντα τὰ ἀποικιακὰ, ἦτοι Καφέδες, Ζαχαράδες, Ὄρζικα κλπ.

ΚΑΠΝΑ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΡΟΥ

Εὐρυθέντος τοῦ νέου Καταστήματός μου, κτητήρισξ και ταξικῆς Κενοπωλείου πωλῶν Κεπνὰ και Σιγαρέττα τῶν μεγαλειτέρων ἐργοστασίων Ἀθηνῶν Γιαννουακῆ και Βάρνα και τῶν καλλιτέρων ἐν Σύρῳ.

ΕΦΘΑΣΕ

ΡΑΚΙ ΜΑΣΤΙΧΙ ΚΑΛΑΜΩΝ

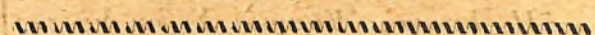
ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΥ

Ο. ΖΕΡΒΑ

ΕΝ ΚΑΑΛΜΑΙΣ

Πωλεῖται εἰς τὰ Οἰνοπωλεῖα Ἰωάν. Φλώρου, Κ. Μπήλιου και Ν. Καραμπάτση.

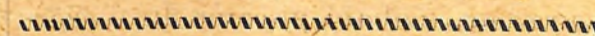

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΠΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

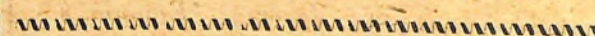
Εἰς τὸ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

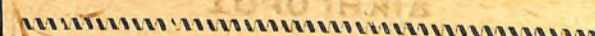
Πωλεῖται

Ὀδηγὸς τῶν Νόμων

περὶ Ἑνοριακῶν Ναῶν

Ὁ κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ιατρός, και Βουλευτῆς Κυκλάδων, κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ὁδῷ Σωκράτους 73 Α.

Πωλοῦνται Σκελετὰ διαλυθέντος Ἑμπορικοῦ Καταστήματος καθὼς, και ξυλείας, ἦτοι τάβλες, καθρόνια, ὑλοπίνακες κλπ. ἄπαντα εἰς καλὴν κατάστασιν. Πληροφορία παρὰ τῷ ἐμπόρῳ κ. Εὐαγγέλῳ Βογαζιανῷ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐν τῇ ἐξοχῇ Παρακοπῇ εὐρύχωρος οἰκία τῶν Κληρονόμων Γ. Δαγουροῦ.

Ἑχει δεξαμενὴν, φρέαρ, ἐγκατάστασιν ἀστυλιγῆς και ἀρκετὰ ἐπιπλα.

Πληροφορία παρὰ τῷ κ. Ἄνδρ. Μπαλῆ.